

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010053
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1619010053.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Šimkovej a prísediacich B. R. a G. R., v trestnej veci obžalovanej U. Z., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c), odsek 3 písm. b), odsek 4 písm. f) Trestného zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), na hlavnom pojednávaní dňa 28. augusta 2019 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná
U. Z. , nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Q.,

sa uznáva za vinnú, že

dňa 03.07.2018 v čase približne o 11.40 h v obci Q., Q. XXX/X pred rodinným domom poškodenej K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., Q. XXX/X, po ceste z obchodu oslovila poškodenú K. E., od ktorej si pýtala pohár vody, ktorý jej poškodená odmietla dať, aj napriek tomu obvinená išla ďalej za poškodenou smerom k domu poškodenej a keď poškodená zdvihla obe ruky, aby si jednou rukou potiahla bránku a druhou rukou ju odomkla, obvinená poškodenej zozadu z vrečka zástery, ktorú mala poškodená oblečenú, vytiahla peňaženku, z ktorej zobrala hotovosť 40,- Eur, ktorú si schovala za chrbát a následne chcela schovať do trička a peňaženku odhodila za bránu domu poškodenej, čím poškodenej K. E. spôsobila škodu krádežou vo výške 40,- Eur a tohto konania sa dopustila, hoci bola odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, spisovej značky OT/37/2018 z 30.03.2018, právoplatným dňa 30.03.2018,

t e d a

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila, taký čin spáchala na veci, ktorú má iný pri sebe, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a spáchala ho na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l a

zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno f) Trestného zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), s poukazom na § 139 písmeno e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ju súd pre výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 30.01.2019 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 229/18/1106-11 na obžalovanú U. Z. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c), odsek 3 písm. b), odsek 4 písm. f) Trestného zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), na skutkovom základe opísanom vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákonu č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinná zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaná :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu, na čo obžalovaná odpovedala:

Áno.

d) bola ako obžalovaná poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaná odpovedala:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaná odpovedala:

Áno.

g) bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené za vinu, na čo obžalovaná odpovedala :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaná odpovedala:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovanej o uznaní viny a jej kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovanú za vinnú zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. c), odsek 3 písm. b), odsek 4 písm. f) Trestného zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovanú a výpisom z evidencie priestupkov na obžalovanú.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby

viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaná bola doposiaľ 1 krát súdne trestaná, odsúdená bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/37/2018 zo dňa 30.03.2018, právoplatným dňa 30.03.2018, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace podmienene, s určením skúšobnej doby v trvaní 14 mesiacov do 30.05.2019. Trestnej činnosti sa obžalovaná v danej trestnej veci teda dopustila v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Z výpisu priestupkov vyplýva, že sa v roku 2017 dopustila dvoch, menej závažných priestupkov proti majetku.

Obžalovaná uviedla, že k spáchaniu skutku úprimne ľutuje, uviedla, že konala tak, pretože bola v ťažkej životnej situácii.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), rovnako ako v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> na chránenej osobe..

Podľa ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovanej prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa obžalovaná k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Príťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovanej prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (1 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t.j. z 10 rokov na 7 rokov a 8 mesiacov. Takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

Nakoľko obžalovaná spáchala úmyselný trestný čin počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona bolo vylúčené uložiť obžalovanej podmienene trest odňatia slobody. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že obžalovanej v čase skutku plynula skúšobná doba podmienene trestu odňatia slobody za iný trestný čin majetkového charakteru (taktiež krádež) a pokiaľ si obžalovaná túto skutočnosť dostatočne neuviedla a mala k nej ľahostajný postoj, bolo by v rozpore s účelom trestu obžalovanej uložiť trest kratšieho trvania, ako je zákonom ustanovená trestná sadzba. Za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, 3, 4 Tr. zákona môže súd

uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 10 rokov. Takto určená trestná sadzba sa v právnej vede označuje ako relatívne určitá. Zákonodarca teda určil hornú a dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom výškou trestných sadzieb vyjadril škodlivosť, resp. typovú závažnosť konkrétneho trestného činu. Preto porovnaním trestných sadzieb trestných činov možno zistiť, ktorý z nich je podľa zákonodarcu pre spoločnosť škodlivejší. Každá zákonná trestná sadzba zodpovedá stupňu typovej závažnosti, ktorý je charakteristický pre trestné činy určitého druhu. K stanoveniu trestných sadzieb za trestné činy určitého druhu pritom dochádza práve z dôvodu, že i trestné činy toho istého druhu sa navzájom odlišujú, a to konkrétnymi okolnosťami toho- ktorého prípadu. Trestnou sadzbou sa stanovujú súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, no zároveň sa mu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu, podľa okolností konkrétneho prípadu v rámci zákonom určenej trestnej sadzby. Z uvedeného je nesporné, že zákonodarca práve tým, že určil danú trestnú sadzbu, ktorú súd môže uložiť za trestný čin spáchaný obžalovaným, vyjadril typovú závažnosť tohto trestného činu ako trestného činu pre spoločnosť značne škodlivého. Je nesporné, že v záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať aj podmienku primeranosti. Tieto závery plne dopadajú aj na obžalovanú. Podľa zásady uvedenej v § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest plniť nielen represívnu funkciu, teda zabráňovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale i výchovnú funkciu, teda vytvárať podmienky pre výchovu páchatel'a, aby viedol riadny život. V rámci trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 212 ods. 4 Trestného zákona, ktorá je 3 až 10 rokov (v danom prípade bola horná hranica trestnej sadzby znížená o 1/3), súd s prihliadnutím na závažnosť konania obžalovanej, na následky trestného činu, výšku spôsobenej škody a spôsob spáchania trestného činu, uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, čo je na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Pokiaľ páchatel' spácha trestný čin počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia alebo podmiennečného prepustenia, je aj v zmysle judikatúry opodstatnené a žiaduce prísne potrestanie páchatel'a nepodmiennečným trestom odňatia slobody za účelom dosiahnutia, resp. naplnenia všetkých funkcií, ktoré trest plniť má a ktoré neboli naplnené výkonom predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia. Výška uloženého trestu je podľa názoru súdu primeraná osobe obžalovanej a jej pomerom, pričom trest odňatia slobody v tejto výmere nezasiahne neprímerane do života obžalovanej. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovanú a tiež naplnením účelu, že obžalovaná sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväži následky svojho konania.

Obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ju súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku)